

“பெண்ணியம்” என்ற தடி

என் புத்தகத்தைப் பற்றியும், பெண்ணின் பங்கு பற்றிய என் கருத்துகளைப் பற்றியும் குற்றச்சாட்டுகள் எதிர்பார்த்தபடியே வந்தன: பிரசங்க மேடைகளில் பெண்களைக் காண விரும்புகிறவர், (கிறிஸ்து விரோதப்) பெண்ணியத்தால் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறார்.

“நிர்வாகக் குழுக்களிலும் பிரசங்க மேடைகளிலும் பெண்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை எப்படியாவது திணிக்க விரும்புவது கிறிஸ்து விரோதப் பெண்ணியமே. விசித்திரமாக, இதற்காகப் பெண்களுக்கு ஆதரவாகக் களத்தில் இறங்க விரும்புகிறவர்களில் ஆண்களும் குறைவில்லை.”

கண்டிப்பான பழமைவாதச் சிந்தனையும் நடைமுறையும் கொண்ட பல கிறிஸ்தவர்கள், பெண்ணியத்தை அடிப்படையிலேயே தவறான, ஏன், பிசாசுக்குரிய அல்லது கிறிஸ்து விரோத இயக்கமாகப் பார்க்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக நானும் அப்படியே நினைத்தேன். ஆனால் இந்தச் சிந்தனை காரியத்தை மிக எளிதாக்கிவிடுகிறது. **எளிய கருப்பு-வெள்ளைத் தர்க்கம் யதார்த்தத்திலிருந்து தப்பி ஓடுவதே. ஏனென்றால் அப்படிச் சிந்திக்கிறவர்கள், பெண்ணியம் சாதித்த எல்லாவற்றையும் அறியாமலேயே மனமுவந்து (கிட்டத்தட்டச் சந்தர்ப்பவாதமாக) ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்;** அவை இல்லாமல் வாழ்வதை அவர்களால் கற்பனைகூடச் செய்ய முடியாது (தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதித்தவற்றோடு இதை ஒப்பிடலாம்). 100 அல்லது 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் சமூகத்தில் பெண்ணைப் பற்றிய பார்வை எப்படி இருந்தது, ஆண்களோடு ஒப்பிடும்போது பெண்கள் எவ்வளவு உரிமையற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்று நமக்குக் கொஞ்சமாவது தெரியுமா?

நீங்களே ஆராய விரும்பாவிட்டால், பெண்களுக்குச் சாதகமாக, **பெண்ணிய இயக்கங்களால் தூண்டப்பட்டு** மாறியவற்றுக்குச் சில உதாரணங்கள் இதோ; அதாவது, பெண்கள் இயக்கங்களின் முயற்சிகள் இல்லாவிட்டால் இந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது (ஜெர்மனியில்):

1878	தொழில் ஒழுங்குச் சட்டத்தின் (Gewerbeordnung) ஒரு திருத்தத்தில் தாய்மைப் பாதுகாப்பு முதன்முறையாக ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. அதன்படி, பிரசவத்திற்குப் பின் மூன்று வாரங்களுக்குச் சம்பளமில்லாத வேலைத் தடை பொருந்தும்.
1882	பெண்களுக்கும் சிறுமிகளுக்குமான முதல் நோய் மற்றும் மரண உதவி நிதி நிறுவப்படுகிறது.

1891	ரைக்ஸ்டாகில் (Reichstag) முதல் பெண் தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம்; சுரங்கங்களில் நிலத்தடியில் பெண்கள் வேலை செய்வது தடை செய்யப்படுகிறது; பெண்களுக்கு 11 மணி நேர வேலைநாளும், பிரசவத்திற்குப் பின் நான்கு வாரச் சம்பளத்துடன் கூடிய ஓய்வும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. மார்ச் 12 அன்று ஒரு ரைக்ஸ்டாக் அமர்வில், பெண்களைப் பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்கு அனுமதிப்பது மறுக்கப்படுகிறது.
1900	சிவில் சட்டத் தொகுப்பு (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) அமலுக்கு வருகிறது. திருமணம், குடும்பம் பற்றிய அதன் விதிகளால் அது பெண்ணின் சட்ட நிலையை ஆணாதிக்கப் பாரம்பரியத்தின்படி நிலைநிறுத்துகிறது; அதாவது, திருமண, குடும்ப வாழ்க்கையின் எல்லாக் கேள்விகளிலும் தீர்மானிக்கும் உரிமை கணவனுக்கே உரியது.
1918	நவம்பர் 30 அன்று பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையையும் தேர்தலில் போட்டியிடும் உரிமையையும் பெறுகிறார்கள். 01.08.1919 தேதியிட்ட வைமார் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 109, உட்பிரிவு 2-இல் இந்த உரிமை நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது: “ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அடிப்படையில் ஒரே உரிமைகளும் கடமைகளும் உண்டு”.
1949	மே 23 அன்று ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் அடிப்படைச் சட்டம் (Grundgesetz) அமலுக்கு வருகிறது. அன்றுமுதல் புதிய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 3, உட்பிரிவு 2, வாக்கியம் 1-இல் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் இப்படி இருக்கிறது: “ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமை உடையவர்கள்.”
1952	தாய்மைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் – வேலை செய்யும் தாயைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டம்.
1957	ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம உரிமை பற்றிய சட்டம்: சிவில் சட்டத் துறையில் சம உரிமைச் சட்டம் (Gleichberechtigungsgesetz) குறிப்பாகக் குடும்பச் சட்டத்தை மாற்றுகிறது. அதன் விதிகள் 1 ஜூலை 1958 அன்று அமலுக்கு வருகின்றன
1961	குடும்பச் சட்டத் திருத்தச் சட்டம் – திருமண முறிவின் காரணமாகக் கணவன் விவாகரத்துக் கோரும்போது மனைவியின் சட்ட நிலை மேம்படுத்தப்படுகிறது. பிள்ளைக்கு 18 வயது நிறைவடையும்வரை தகப்பனுக்கு அடிப்படையில் பராமரிப்புக் கடமை உண்டு (முன்பு 16 வயது நிறைவடையும்வரை).
1968	தாய்மைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் விரிவாக்கம் – பிரசவத்திற்கு முன் பாதுகாப்புக் காலம் ஆறு வாரங்கள். பிரசவத்திற்குப் பின் பாதுகாப்புக் காலம் எட்டு வாரங்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது; குறைப்பிரசவம், பல குழந்தைப் பிரசவங்களில் இந்தக் காலம் பன்னிரண்டு வாரங்களாக நீடிக்கிறது.
1975	ஜந்தாவது குற்றவியல் சட்டச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கான துணை நடவடிக்கைகள் பற்றிய சட்டம் – சட்டப்பூர்வ மருத்துவக் காப்பீட்டில் காப்பீடு செய்யப்பட்ட பெண்களுக்குக் கருத்தடை பற்றிய கேள்விகளில் தனிப்பட்ட மருத்துவ ஆலோசனை பெறும் உரிமை உண்டு.
1977	திருமண, குடும்பச் சட்டச் சீர்திருத்தத்திற்கான முதல் சட்டம் – கூட்டாண்மைக் கொள்கை: திருமணத்தில் சட்டப்படி விதிக்கப்பட்ட பணிப்பகிர்வு இல்லை. குற்றக்

	கொள்கையிலிருந்து திருமண முறிவுக் கொள்கைக்கு மாற்றம். விவாகரத்துக்குப் பின் தன்னைத் தானே பராமரிக்க முடியாத துணைவருக்குப் பராமரிப்பு உரிமை கிடைக்கிறது.
1980	கோபன்ஹேகனில் நடந்த ஐக்கிய நாடுகளின் உலகப் பெண்கள் மாநாட்டில், 18 டிசம்பர் 1979 தேதியிட்ட பெண்களுக்கு எதிரான எல்லா வகையான பாகுபாடுகளையும் ஒழிப்பதற்கான உடன்படிக்கையில் கூட்டாட்சி அரசு கையெழுத்திடுகிறது.
1985	18 டிசம்பர் 1979 தேதியிட்ட, பெண்களுக்கு எதிரான எல்லா வகையான பாகுபாடுகளையும் ஒழிப்பதற்கான ஐக்கிய நாடுகளின் உடன்படிக்கை பற்றிய சட்டம் அமலுக்கு வருகிறது.
1994	அடிப்படைச் சட்டத்தின் பிரிவு 3, உட்பிரிவு 2-இல் உள்ள சம உரிமைக் கட்டளை இப்படி விரிவாக்கப்படுகிறது: “பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையிலான சம உரிமை உண்மையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதை அரசு ஊக்குவிக்கிறது; நிலவும் பாதகங்களை நீக்குவதற்காகச் செயல்படுகிறது.”

இங்கே விவரிக்கப்பட்ட மாற்றங்கள் கிறிஸ்தவச் சாதனைகள் அல்ல; ஒருவேளை கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையோடு அவற்றில் பங்காற்றியிருந்தாலும். ஆனால், மீண்டும் சொல்கிறேன், அவை எல்லாக் கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கும், அதனால் அவர்களுடைய கணவர்களுக்கும் நன்மை தருகின்றன.

பெண்ணியம் முதலாவது அடிப்படையில் எல்லா மனிதர்களின் சமத்துவத்திற்காகவும், பெண்களுக்கு எதிரான எல்லாப் பாகுபாட்டுக்கும் எதிராகவும் நிற்கிறது. அடிப்படையில் அதற்கு எதிராக ஒருவருக்கு ஏதாவது இருக்க முடியுமா? பெரும்பாலும் தவறாக நினைக்கப்படுவதுபோல, பெண்ணியம் என்றால் எப்போதும் பெண்களின் உரிமைகளை ஒருதலைப்பட்சமாக வலுப்படுத்துவது மட்டுமல்ல; சம நிலையில் ஒருவரையொருவர் சந்திப்பதும் கூட.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கிய பெண்ணிய இயக்கங்களும் அலைகளும், பெண்கள் உரிமை இயக்கமும் நிச்சயமாகப் பரிசுத்த இயக்கங்கள் அல்ல. யாரும் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஆனால் வாழ்க்கையின் பல விஷயங்களில் பாதகமாக நடத்தப்பட்டதும், ஆண்களைவிடக் குறைவான உரிமைகள் இருந்ததுமே அவற்றின் உந்துதல். **கிறிஸ்தவ ஆண்களிடம் என் கேள்வி: ஆண்களுக்கு இருப்பதுபோல எல்லா மனித உரிமைகளும் பெண்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடாது என்று சிருஷ்டிகராகிய தேவன் விரும்புகிறாரா?**

இந்த இயக்கம் கருக்கலைப்பு உரிமையையும் கோரியது, அதை எப்போதோ அடைந்தும்விட்டது என்ற உண்மை, இதை மறைத்துவிடக்கூடாது: வரலாற்றின்

போக்கு அப்படியே தொடராதபடி, பெண்கள் அநியாயத்திற்கும் அநீதிக்கும் எதிராகப் போராடினார்கள்; போராட வேண்டியும் இருந்தது.

ஒரு இயக்கமாகவும் காலத்தின் நிகழ்வாகவும், பெண்ணியம் மற்ற எந்த இயக்கத்தையும் போலச் சிக்கலானது, பல அடுக்குகளும் பல பக்கங்களும் கொண்டது; அது ஒரு மாபெரும் தலைப்புத் துறை; அதில் எனக்கு உண்மையில் அதிக அறிவு இல்லை. அந்தச் சொல்லை (இழிவாகப்) பயன்படுத்தும் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். "பெண்ணியம் என்ற தடி" (Feminismuskeule) என்ற சொல், அந்தப் பதத்தை ஒருதலைப்பட்சமாகப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது; பெரும்பாலும் அப்பாவித்தனமான அநியாயமையோடு அதை ஒரு கருவியாக்குகிறது.

பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சம உரிமைக்காகப் பேச எனக்குப் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் தேவையில்லை. சம உரிமை மீண்டும் போராடிப் பெறப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தது என்பதே வீழ்ச்சி என்ன விளைவித்தது என்பதற்கு ஒரு சான்று. "ஆண் பெண்ணை ஆண்டு, அவளைச் சிறியவளாக வைத்து, அடக்கி, பயன்படுத்திக்கொள்வான்." எல்லாக் காலங்களின் பல கலாச்சாரங்களிலும் இதை நிரூபிக்க முடியும்; இதனால் அது ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது, கிட்டத்தட்ட ஆண்மையின் DNA-வில் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. **இந்த மனப்பான்மை கிட்டத்தட்டப் பரம்பரையாகக் கடத்தப்படுகிறது. உயிரியல் பண்புகள் மட்டுமல்ல, ஆழமான மனப்பதிவுகளும் பரம்பரையாகக் கடத்தப்படுகின்றன என்பது இப்போது பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. பல கிறிஸ்தவ ஆண்களின் சிந்தனையிலும் அது கடத்தப்படுகிறது; அவர்கள் சரியாக இந்தக் கண்ணாடி வழியாகவே வேதாகமத்தை வாசிக்கிறார்கள், ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய தங்கள் படிநிலைக் கண்ணோட்டத்தை வேதாகமத்திற்குள் வாசித்து நுழைக்கிறார்கள். தாங்கள் வாழும் கலாச்சாரத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டு, காலத்தின் ஆவியால் நிரம்பியவர்களாக.**

சுவிசேஷமே இந்தப் பழைய சிந்தனை அமைப்புகளை உடைத்து மாற்றக்கூடிய, மாற்றியமைக்கும், புதிதாகச் சிருஷ்டிக்கும் வல்லமை. தங்கள் நாட்களில் அப்போஸ்தலர்களால் இந்தப் பழைய, பாவமுள்ள ஆணாதிக்க அமைப்புகளை வெறுமனே கலைத்துவிட முடியவில்லை; ஏனென்றால் அது சுவிசேஷத்தின் முடிவாக இருந்திருக்கும். அது பேரரசை ஒன்றாக வைத்திருந்த, கிட்டத்தட்ட அதன் அஸ்திபாரமாக இருந்த அன்றைய சமூக அமைப்பின்மேல் ஒரு தாக்குதலாக இருந்திருக்கும். அதனால்தான் அப்போஸ்தலர்களின் சில வார்த்தைகள், இந்தப் பழைய, பாவமுள்ள அமைப்புகளை ஆதரிப்பதுபோல ஒலிக்கின்றன. ஆனால் அவை அப்படிச் செய்வதில்லை (அடிமைகளைப்

பற்றிய அவர்களுடைய வார்த்தைகளைப் பார்க்க). மாறாக, அந்த அமைப்புகள் உள்ளிருந்து அரிக்கப்படுகின்றன. சிருஷ்டிப்பின் வரலாற்றின் பின்னணியிலும், இயேசு பெண்களை எப்படி நடத்தினார் என்பதன் பின்னணியிலும் கவனமாக வாசிக்கிறவர் இதை அடையாளம் காண்பார்: **பாவமுள்ள படிநிலையின் முடிவைக் குறிக்கும் ஒரு வழியை அவர்கள் காட்டுகிறார்கள்: நிபந்தனையற்ற, சுயத்தைத் தியாகம் செய்யும் அன்பு, ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல், மரியாதை. அதுவே ஆணாதிக்கத்தின் முடிவு, ஒருதலைப்பட்சமான அடிபணிதலின் முடிவு.**

பெண்ணியம் நிச்சயமாக மறுபக்கத்தில் குதிரையிலிருந்து விழுந்துவிட்டது (மறு எல்லைக்குப் போய்விட்டது). ஆண்கள்மேல் தாங்கள் குற்றம் சாட்டுவதையே பெண்கள் இப்போது நாடினால், அது அடிப்படையிலேயே தவறு. தவறான பங்குகளை வெறுமனே இடம் மாற்றுவது தவறாகவே இருக்கும்; அது உலகிற்குச் சுகத்தைக் கொண்டுவராது. எல்லாம் பழையபடியே இருக்கும்; ஆளும் பாலினம் மட்டும் இப்போது பெண்ணாக இருக்கும்.

இவற்றில் எதுவும் சிருஷ்டிகரின் மனதில் இருக்கவில்லை. அவருக்கு மிகச் சிறந்த ஒரு எண்ணம் இருந்தது: படிநிலை வேறுபாடு இல்லாமல், ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்யும் (komplementär) ஆணும் பெண்ணும். ஒவ்வொரு மனிதருக்கும், ஒவ்வொரு பாலினத்திற்கும், மற்றவரிடம் குறைவாக இருக்கும் விசேஷ பண்புகள் உண்டு. **ஆகவேதான் நிறைவுசெய்தல், ஆகவேதான் சம நிலையில் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்நின்று துணையாக இருத்தல்.**

தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கின்படி இந்தக் கொள்கை திருமணத்திற்கும், குடும்பத்திற்கும், சபைக்கும், சமூகத்திற்கும் பொருந்தும். இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு நாடப்படும்போது, புதிய சிருஷ்டிப்பின் ஒரு தென்றல் இந்தத் துறைகள் வழியாக வீசுகிறது.

Hans-Jörg Ronsdorf, சுல்ஸ்பெர்க் (Sulzberg), 12 ஏப்ரல் 2021